

Avinash Chander v. Mohan Lal and another
(M, M. Punchhi, J.)

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਐਮ ਐਮ ਪੁੰਡੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਅਵਿਨਾਸ਼ ਚੰਦਰ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ,

ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2542 .

ਫਰਵਰੀ 28, 1984

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (*V of* 1908) — ਧਾਰਾ 47, 60, 99A, 145 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 21 ਨਿਯਮ 58 — ਪੈਸੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ — ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ — ਜ਼ਮਾਨਤ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਨੌਂਬੀ ਮਾਲ ਉਸ ਦਾ ਸੀ ਟੂਲ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸਨ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ-ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ-ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦਾ ਆਦੇਸ਼- ਕੀ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ-ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਟੂਲ-ਦਾ ਮਤਲਬ-ਅਜਿਹੇ ਟੂਲ-• ਜਦੋਂ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਾਰੀਗਰ*' ਅਤੇ 'ਟੂਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, 1908 ਦੀ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ।

(5) 1978 PLR 216.

ਅਜਿਹੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭੁੱਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰੀਗਰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਤਣਾਅ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ 'ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦ' ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਜੇ 'ਕਾਰੀਗਰ' ਸ਼ਬਦ ਉੱਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਹੱਥੀ ਕਾਰੀਗਰ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਕਾਰੀਗਰ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਕਿਸੇ ਮਕੈਨਿਕ ਕਲਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੱਥੀ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਇੱਕ ਦਸਤਕਾਰੀ; ਇੱਕ ਮਕੈਨਿਕ'। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਕਾਰੀਗਰ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸੰਦ ਕਾਰੀਗਰ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਗੈਰ-ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਲਗਾਵ ਗੂੜ੍ਹਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਦੂਰ ਜਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 20)

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 47. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਰਡਰ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਸ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ, ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ। ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲੀ ਥਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਵ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੇ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਰੀ ਨਾਲ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਰਾਹ ਉਪਲਬਧ ਹੈ। ਤਬਦੀਲੀ ਓਟਿਓਸ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬਦਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਿੱਧਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਭੋਗੇਗਾ। ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੇ ਜਲਦੀ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾਲ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ

ਅਵਿਨਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ

(ਐਮ. ਐਮ. ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.)

ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 58 ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 47 ਜਾਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 15)

, ਮੁਕਤਸਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 7 ਅਕਤੂਬਰ, 1981, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਸੀ. ਸਿੰਗਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 7 ਫਰਵਰੀ, 1981

ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੀ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੱਕ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਡ੍ਰਿਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਚ.ਐਸ ਸਾਹਨੀ।

ਸਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ ਪੁੰਛੀ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸਬੰਧੀ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸੋਧ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ।

(2) ਮੋਹਨ ਲਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਨੇ ਕੁਝ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਅਵਿਨਾਸ ਚੰਦਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। 10,000 ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ, 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਰਕਮ ਵਸੂਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ, ਇੱਕ ਡਿਰਿਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੈਲਡਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਫ਼ਰਮਾਨ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 10,000 ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਦਈ-ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅੱਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਰਿਲਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਅਤੇ ਵੈਲਡਿੰਗ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਦੋ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਣ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਯੋਗ ਟੂਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੀ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਮੋਸ਼ਨ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਜਵਾਬਦੇਹ-ਡਿਕਰੀ-ਹੋਲਡਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਮਿਸ ਸਰਜੀਤ ਕੌਰ ਟੌਕੇ ਵੱਲੋਂ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਹਨ। ਹੁਣ ਸੋਧਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਸ ਸਾਹਨੀ ਨੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58(4), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ

ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਆਰ ਐਨ ਮਿੱਤਲ ਜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਫਾਰਮ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਪੱਖ-ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਧਾਰਾ 145, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ 'ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ*' ਸੀ, ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਡਿਕਰੀ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। - ਧਾਰਾ 2(10) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 51 ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਿਣਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ. ਅਜਿਹੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ "ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਕਦਮ ਹੈ, ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ, ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ, ਰਿਸ਼ੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਦਿ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਫਿਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਵਜੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੱਥੀ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

(6) ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਟੌਕੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ *ਕਿਰਪਾਲ ਸਿੰਘ*, (1) ਵਿੱਚ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਜੇ . ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਇਕਸਾਰ ਰੂਪ ਵਿਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਈ ਫੈਸਲੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਲਈ ਕਿਸੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(7) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ, ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ , ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ "ਫਰਮਾਨ" ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦੇ ਨਿਰਣਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ "ਫਰਮਾਨ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਰਸਮੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ । ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ

ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ।

(8) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਨੇ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨੱਥੀ ਹੈ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਸੀ. ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ। ਤਰਜੀਹੀ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ, ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਧਿਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 63 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣਾਇਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਆਰਡਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

(1) 1980 PLR 375.

ਸੈਕਸ਼ਨ 47, ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 2(2) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਹੀ ਧਾਰਾ 104 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਰਡਰ XLIII, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਅਜਿਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਥਿਤੀ ਸੀ।

(9) ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ਬਦ "ਡੀਕਰੀ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ "ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ। ਕੋਈ ਹੋਰ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 96, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜ਼ਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, *ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ: -

"ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਾਪਿਤ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

(10) ਨਵੀਂ ਪਾਈ ਗਈ ਧਾਰਾ 99 ਏ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਾਰਨ ਵਾਲੇ ਪੱਖ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਜਿਹਾ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 99 ਏ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਸਫ਼ਾ 240 'ਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸਰਕਾਰ, 6 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਟਿੱਪਣੀਕਾਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 99A ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਓਟਿਓਸ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(11) ਸਰਲ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਛੁਡਾਉਣ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਧਾਰਕ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਿਰਣੇ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਫ਼ਰਮਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕੀ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 99A ਤੋਂ ਸਕੋਟ ਸੀ, ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਡ ਦੇ ਭਾਗ-VII ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 99A ਜੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਧਾਰਾ 99 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਰਾਮਦ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(12) ਸੋਧ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅੰਗ 'ਤੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58(1) ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਬੰਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਸਰਾ ਬਦਲਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿਰਫ ਤੀਜੇ ਪੱਖਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ "ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ" ਸ਼ਬਦ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪੱਖ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਸਨ। ਤੀਸਰਾ ਬਦਲਾਅ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤਰਜੀਹੀ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ 59 ਦੇ ਨਾਲ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਕੋਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

(13) ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਨਿਯਮ 59 ਤੋਂ 63, ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਂਗ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਵੇਰਵਿਆਂ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯਮਾਂ 58 ਅਤੇ 59 ਵਿੱਚ ਰਸਤਾ ਲੱਭ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਆਰਡਰ XXI ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਨਿਯਮ 63, ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਇਨਬਿਲਟ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 2 ਅਤੇ 4 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

(1) . ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ, ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਇਤਰਾਜ਼, —(1) * *

- (2) ਇਸ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ (ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ)

ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ, ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ

- (3) * * * *

- (4) ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ?'

ਅਜੇ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਚੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਡਿਜ਼ਾਇਨ ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਪੀੜਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਕ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਸੀਮਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਟ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁੱਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

(14) ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਅਧਿਐਨ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਅਵੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼, ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਜੁੜੇ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਚਾਹੇ ਤਰਜੀਹੀ ਹੋਵੇ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ, ਜਾਂ ਤੀਜੀ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀਆਂ, ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਹੀ ਜ਼ੋਰ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਰਡਰ ਉਹੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੀ। ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸਲ ਫ਼ਰਮਾਨ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ। ਕਹਿਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ [ਸ. 96(1)(2)]। ਇਹ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ [S. 96(3)]। ਇਹ ਵੀ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਮਾਤਰਾ

ਅਸਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ [ਸ. 96(4)]।

(15) ਹੁਣ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਅਤੇ 59 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 121 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਭਾਵੇਂ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ)। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਆਰਡਰ XXI ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ, ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 47 ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਇਸ ਖਾਸ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਨੱਥੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਅਤੇ ਸਬੂਤ, ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ। ਇਸਦੀ ਸਿਆਣਪ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਹਲਕਾ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅੰਤਮ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਜੇ ਇਹ ਕੁਰਕੀ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਬੇਲੋੜੀ ਜਾਂ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲੀ ਰਸਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕੋਈ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਿੱਚ ਬਦਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਭੋਗੇਗਾ। ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 47 (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ।

ਜਾਂ ਤੀਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਨਿਰਧਾਰਨ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਐਪ ਪੀਲਡ ਆਰਡਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(16) *ਕਰਮ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜੋੜਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼, ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਆਰਡਰ XXI (ਨਿਯਮ 58) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਉਸੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ

ਅਪੀਲਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ। ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਅਜੇ ਵੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਹ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 99 ਅਤੇ 99 ਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"99. ਗਲਤੀ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਫਰਮਾਨ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਗੁਣਾਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਇਆ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤ-ਜੁਆਇਡਰ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜੋੜਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰੁੱਟੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਾ ਕਰਨ:

ਬਸ਼ਰਤਿ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਦੇ ਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

99 ਏ. ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਸੋਧਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।— ਧਾਰਾ 99 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਨਾਲ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੁੱਟੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਧਾਰਾ 47 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ, ਨੁਕਸ ਜਾਂ ਬੇਨਿਯਮੀ ਨੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਟ੍ਰਿਸਟੀਕੋਣ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੇਧ) ਬਿੱਲ, 1974 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹਨ: -

“ਸਬ-ਕਲਾਜ਼ (XXV)-ਨਿਯਮ 58 ਤੋਂ 63 ਦਾਅਵਿਆਂ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ।
ਫਿਲਹਾਲ ਫੈਸਲਾ ਇਨ

ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸੀਮਤ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ (ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਸਮੇਤ) ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ 47 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ, ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਵਾਲ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਵੱਖਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ। . ਨਿਯਮ 58 ਤੋਂ 63 ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿਦਰਾਮੱਪਾ

ਰਚੱਪਾ ਚਿਨੀਰੋਆਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ੰਕਰਾਲਿਨਕੱਪਾ ਵੀਰੱਪਾ ਬਿਲਕੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਡਰ XXI, ਨਿਯਮ 58 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (4) ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਭੇਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ਼ ਡ੍ਰਾਵਣਕੋਰ, (3) ਅਤੇ ਮੋਹਨ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਲਾ ਦੇਵੀ, (4), ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਧਾਰ) ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾ

(19) ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਜੋ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਸੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਧਾਰਾ 60, ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਹਰਜੀਰਾਮ ਬਨਾਮ ਘਨਸ਼ਿਆਮ ਦਾਸ, (5) ਵਿੱਚ ਰਾਜਸਥਾਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਸੰਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ:-

“ਮੈਨੂੰ ਧਾਰਾ 60, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ, ਸਿਰਫ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2)	ਏਆਈਆਰ 1979	ਕਰਨਾਟਕ	89.
(3)	ਏਆਈਆਰ 1978	ਕੇਰਲਾ	2011
(4)	ਏਆਈਆਰ 1978	ਰਾਜਸਥਾਨ	127.
(5)	ਏਆਈਆਰ 1972	ਰਾਜਸਥਾਨ	62.

ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਵਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਮਾਪਦੰਡ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਕੌਣ ਛੋਟਾ ਕਾਰੀਗਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਵੱਡਾ ਕਾਰੀਗਰ। ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਅੰਜ਼ਾਰ ਮਾਮੂਲੀ ਜਾਂ ਮਹਿੰਗੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਮ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸੰਦ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੰਦ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਮਸ਼ੀਨੀ ਅਤੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਹੋਣ।

(20) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ "ਕਾਰੀਗਰ" ਅਤੇ "ਟੂਲ" ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਨ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿੱਥੇ- ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਤਹਿਤ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਲਾਹੇਵੰਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਫੈਸਲਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਭੁੱਖਾ ਨਾ ਰਹੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰੀਗਰ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਕਮਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 60(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਤਣਾਅ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੈ, ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ

ਉਸਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ "ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਦੇ ਸੰਦ" ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਣਾਅ "ਕਾਰੀਗਰ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਦਸਤਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵੈਬਸਟਰ ਦੇ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ "ਕਾਰੀਗਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ "ਕਿਸੇ ਮਕੈਨਿਕ ਕਲਾ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਹੱਥੀਂ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ; ਇੱਕ ਦਸਤਕਾਰੀ: ਇੱਕ ਮਕੈਨਿਕ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਾਰੀਗਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਮੈਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਕੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੁਆਰਾ ਰੁਕਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸੰਦ ਕਾਰੀਗਰ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੈਰ-ਨੱਥੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਿਕਰੀ ਹੋਣ ਯੋਗ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਹੋਣ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਕਾਰੀਗਰ ਦਾ ਲਗਾਵ ਗੂੜ੍ਹਾ, ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਅਤੇ ਦੂਰ ਜਾਂ ਦੂਰ ਤੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(21) ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 60, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਡਫ਼ੂਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਟੂਲ" ਕਵਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰੀਗਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਹਿਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੰਦਾਂ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇੱਕ ਕਾਰੀਗਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਸਨ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਬਹਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਲੈਕਟ੍ਰਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਜਾਂ ਹੱਥੀਂ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਸਧਾਰਨ ਜਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅੱਖਰ ਵਾਲੀਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਔਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਵਿਚ ਇੱਥੇ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕਾਰੀਗਰ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਰਾਜਸਥਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਾਰੀਗਰ ਖੁਦ ਇੱਕ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨ ਔਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਲੇਬ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਖਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਦੋ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖੋਜ 'ਤੇ ਰਾਜਸਥਾਨ ਕੇਸ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਹੀ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੇ ਔਜ਼ਾਰ ਲਗਾਵ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਪਤੀ/ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਸੰਦ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰੀਗਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਪਾਰੀ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦਖਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਜੇ.

(23) ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹਾਂ। ਐਮ.ਐਮ. ਪੁੰਡੀ, ਜੇ. ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੱਥੀ ਖਰਾਦ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਕਾਰੀਗਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਮਿਸ ਸੁਰਜੀਤ ਕੌਰ ਤਨੂਕੇ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਕਿ ਫਾਂਸੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ